

Četrtek, 22. november 2012

P7_TA(2012)0461

Zunanja razsežnost skupne ribiške politike**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 22. novembra 2012 o zunanji razsežnosti skupne ribiške politike (2011/2318(INI))**

(2015/C 419/26)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 13. julija 2011 o zunanji razsežnosti skupne ribiške politike (sporočilo) (COM(2011)0424),
- ob upoštevanju konvencije Združenih narodov o pomorskem pravu z dne 10. decembra 1982,
- ob upoštevanju sporazuma iz leta 1995 o izvajanju določb Konvencije Združenih narodov o pomorskem pravu z dne 10. decembra 1982 v zvezi z ohranjanjem in upravljanjem čezconskih staležev rib in izrazito selivskih staležev rib,
- ob upoštevanju Kodeksa odgovornega ribištva Organizacije ZN za prehrano in kmetijstvo (FAO), ki ga je oktobra 1995 sprejela Konferenca Organizacije ZN za prehrano in kmetijstvo (kodeks),
- ob upoštevanju Konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah, sprejete junija 1998 v Aarhusu,
- ob upoštevanju mednarodnega akcijskega načrta Organizacije Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo (FAO) za upravljanje ribolovne zmogljivosti, ki ga je novembra 2000 potrdil Svet FAO (mednarodni akcijski načrt za zmogljivost),
- ob upoštevanju poročila FAO o stanju v svetovnem ribištvu in ribogojstvu iz leta 2010,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1005/2008 z dne 29. septembra 2008 o vzpostavitvi sistema Skupnosti za preprečevanje nezakonitega, neprijavljenega in nereguliranega ribolova, za odvracanje od njega ter za njegovo odpravljanje (uredba IUU) ⁽¹⁾ in Uredbe Sveta (ES) št. 1006/2008 z dne 29. septembra 2008 o dovoljenjih za ribolovne dejavnosti ribiških plovil Skupnosti zunaj voda Skupnosti in dostopu plovil tretjih držav do voda Skupnosti (uredba o dovoljenjih za ribolovne dejavnosti) ⁽²⁾,
- ob upoštevanju predloga Komisije za uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o skupni ribiški politiki (osnovna uredba) (COM(2011)0425),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 17. novembra 2011 o boju proti nezakonitemu ribolovu na globalni ravni – vloga EU ⁽³⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. februarja 2010 o zeleni knjigi o reformi skupne ribiške politike ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. julija 2010 o režimu uvoza ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva v EU s stališča prihodnje reforme skupne ribiške politike ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ UL L 286, 29.10.2008, str. 1.⁽²⁾ UL L 286, 29.10.2008, str. 33.⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0516.⁽⁴⁾ UL C 348 E, 21.12.2010, str. 15.⁽⁵⁾ UL C 351 E, 2.12.2011, str. 119.

Četrtek, 22. november 2012

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. maja 2011 o partnerstvu v ribiškem sektorju med Evropsko unijo in Mavretanijo ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. decembra 2011 o bodočem protokolu o določitvi ribolovnih možnosti in finančnega nadomestila v skladu s sporazumom o partnerstvu v ribiškem sektorju med Evropsko skupnostjo in Kraljevino Maroko ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju sklepov o zunanji razsežnosti skupne ribiške politike, ki jih je sprejel Svet za kmetijstvo in ribištvo na seji 19–20 marca 2012,
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ribištvo ter mnenj Odbora za razvoj in Odbora za mednarodno trgovino (A7-0290/2012),
- A. ker sta dve tretjini svetovnih oceanov na območjih zunaj nacionalnih pristojnosti, po katerih mora celosten in izčrpen pravni režim za upravljanje ribištva temeljiti na Konvenciji OZN o pomorskem mednarodnem pravu iz leta 1982 ter na zadevnih pravnih instrumentih; ker je trajnostno upravljanje ribištva strateškega pomena za obalne skupnosti, ki so odvisne od ribolova, in za zanesljivo preskrbo s hrano;
- B. ker je po najnovejših ocenah FAO 85 % že tako maloštevilnih svetovnih staležev rib, za katere so na voljo informacije, popolnoma ali čezmerno izkoriščanih, čeprav poročilo FAO za leto 2010 poudarja, da je bil pri obnavljanju čezmerno izkoriščanih staležev in morskih ekosistemov po vsem svetu dosežen napredek po zaslugi izvajanja dobrih praks upravljanja;
- C. ker je EU eden od glavnih svetovnih akterjev na področju ribištva, ki je močno prisoten in izvaja pomembne dejavnosti na področju vseh svetovnih oceanov s kombinacijo dejavnosti flot, naložb državljanov EU, dvostranskih sporazumov in sodelovanja v vseh najpomembnejših regionalnih organizacijah za upravljanje ribištva, ter s spodbujanjem dobrih praks in spoštovanja človekovih pravic;
- D. ker je EU eden najpomembnejših trgov za ribiške proizvode in njihov največji uvoznik na svetu, saj porabi 11 % svetovne količine ribiških proizvodov, uvozi pa 24 % te količine, čeprav prispeva le k 8 % svetovnega ulova (2 %, če upoštevamo le tuje vode);
- E. ker so kvote v regionalnih organizacijah za upravljanje ribištva temeljile predvsem na zgodovinskem ulovu, kar je vodilo k prednostnemu dostopu razvitih držav do svetovnih staležev rib; ker je treba zdaj upoštevati ribolov obalnih držav v razvoju, ki so bile več generacij odvisne od bližnjih ribolovnih virov, kar je dejstvo, ki ga mora EU spoštovati;
- F. ker si mora EU prizadevati za usklajenost politik za razvoj na osnovi člena 208(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki določa, da „Unija upošteva cilje razvojnega sodelovanja pri politikah, ki jih izvaja in ki lahko vplivajo na države v razvoju“;
- G. ker mora EU na enak način uporabljati vse svoje druge politike v zvezi z državami nečlanicami – vključno s z ribištvom, zdravstvom, trgovino, zaposlovanjem, okoljem, cilji skupne zunanje politike in uresničevanjem strategije Evropa 2020 – na dosleden in usklajen način.
- H. ker so za zagotovitev trajnostnega ribolova pogosto potrebni popolnejši podatki o stanju staleža rib, ki jih lovi EU ali so namenjene na trg EU, in zagotavljanje razpoložljivosti informacij o celotnem ulovu lokalnega ladjevja in ladjevja drugih tretjih držav;
- I. ker bo treba izvesti natančne znanstvene študije, na podlagi katerih bo mogoče ugotoviti, v katerih ribištvi bi se lahko pojavila presežna zmogljivost ladjevja;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0232.

⁽²⁾ Sprejeta besedila: P7_TA(2011)0573.

Četrtek, 22. november 2012

- J. ker mora skupna ribiška politika zagotoviti orodje, s katerim lahko EU pokaže svetu, kako je mogoče ribolov opravljati kot odgovorno dejavnost in kako spodbujati izboljšanje mednarodnega upravljanja ribištva z uporabo evropskih standardov za upravljanje ladjevja;
- K. ker mora EU prevzeti vodilno vlogo pri spodbuditvi mednarodne skupnosti k boju proti nezakonitemu, neprijavljenemu in nereguliranemu ribolovu;
1. pozdravlja sporočilo Komisije in številne dobre predloge za spodbujanje trajnosti ribolovnih in z njimi povezanih dejavnosti EU v vodah izven EU in v najbolj oddaljenih regijah, ki jih vključuje; kljub temu meni, da dokument ne obsega vsega potrebnega, saj se preveč osredotoča na dvostranske sporazume in večstranske organizacije, medtem ko bi moral vsebovati celovit pristop k drugim dejavnostim za dobavo proizvodov, namenjenih na trg EU;
2. vztraja, da morajo dejavnosti EU izhajati iz tega, da usklajenost politike Unije prispeva k izboljševanju upravljanja mednarodnega ribolova;
3. meni, da je usklajevanje zunanje politike in politike sodelovanja zelo pomembno za oblikovanje sporazumov o trajnostnem ribolovu in zagotovitev sinergij, potrebnih za učinkovitejši prispevek k razvoju pridruženih tretjih držav;
4. meni, da velikost trga EU za ribiške proizvode in geografska razsežnost dejavnosti, ki jih opravljajo plovila pod zastavo oziroma v lasti EU, nalagata Uniji veliko odgovornost, da zagotovi trajnostni ekološki odtis in socialno-ekonomski vpliv svojega ribolova in visokokakovostne ribiške proizvode potrošnikom v Evropi in drugih državah, v katerih se tržijo evropski ribolovni in njim sorodni proizvodi, ter prispeva k družbenim in gospodarskim strukturam obalnih ribiških skupnosti tako znotraj EU kot drugod;
5. meni, da morajo ribolov v skladu z interesi EU znotraj in zunaj njenih voda in ribiški proizvodi, namenjeni na trg EU, temeljiti na istih standardih okoljske in družbene trajnosti ter preglednosti in da je treba ta načela zagovarjati in jih zahtevati od tretjih držav, tako na dvostranski kot na večstranski ravni; in meni, da je treba uporabo prepovedi zavržkov, vzporedno z njeno uvedbo v vodah EU, za isto vrsto, spremljati s pomočjo nadzornih sistemov (CCTV) in opazovalcev, prepoved pa mora predvidevati ustrezna odstopanja, da bi preprečili cenovna nihanja za lokalno potrošene proizvode;
6. opozarja na potrebo po uskladitvi politik EU z razvojnimi cilji, kot to določa člen 208 PDEU; ugotavlja, da je za ta namen potrebno usklajevanje ne le znotraj same Komisije, pač pa tudi znotraj vlad držav članic ter med Komisijo in vladami posameznih držav članic;
7. znova poudarja, da morajo ukrepi EU, da bi ta povečala usklajenost svojih odločitev, vključevati vidike, povezane s politiko na področju trgovine, zdravja, zaposlovanja, sosedskih odnosov, okolja, pomorske politike, zunanjih zadev in uresničevanjem strategije Evropa 2020;
8. opozarja, da se je EU v Mednarodnem akcijskem načrtu za upravljanje ribolovne zmogljivosti zavezala, da najpozneje do leta 2005 razvije in vzpostavi sistem za upravljanje ribolovne zmogljivosti; zahteva, da Komisija pojasni, zakaj se zdi, da sama pri upravljanju zmogljivosti sledi nasprotujočim si pristopom, saj v nekaterih regionalnih organizacijah za upravljanje ribištva predlaga zamrznitev, obenem pa predlaga, da se odstranijo najpomembnejši predpisi, ki omejujejo zmogljivost ladjevja EU; zahteva od Komisije, naj spodbuja dvostranske in večstranske mehanizme za prilagoditev ribolovne zmogljivosti razpoložljivim virom, ki so opredeljeni kot potrebni za trajnostno izkoriščanje virov s strani vseh ladjevij, ki plujejo po teh območjih;
9. meni, da je treba cilje in načela zunanje razsežnosti skupne ribiške politike določiti z osnovno uredbo;

Splošne določbe

10. poudarja, da morata biti ohranjanje sedanjih sporazumov o ribolovu in iskanje novih ribolovnih možnosti v tretjih državah prednostna cilja zunanje ribiške politike, pri čemer je treba priznati, da se ribolovne pravice ladjevja EU s prenehanjem ribolovne dejavnosti v tretji državi običajno porazdelijo med druga ladjevja z veliko nižjimi standardi ohranjanja, upravljanja in trajnosti od standardov, ki jih zagovarja in ščiti EU;

Četrtek, 22. november 2012

11. poziva Komisijo, naj na vseh znanstvenih forumih, katerih članica je EU, podpre jasno določena načela in cilje v zvezi z okoljsko, gospodarsko in družbeno trajnostnim ribolovom na odprtem morju in v nacionalnih vodah ter hitro in učinkovito uvede na njih sprejete odločitve;

12. poudarja, da mora EU razviti posebno strategijo na področju ribištva in upravljanja živih morskih virov, v katero bi vključila vse neevropske obalne države ob Sredozemlju.

13. poziva Komisijo, naj nadaljuje globalni in večstranski program, ki spodbuja trajnostni ribolov in ohranitev morske biotske raznovrstnosti, pri tem pa naj dialog z državami, kot so ZDA, Japonska, Rusija in Kitajska ter druge tretje države z močno ribolovno prisotnostjo v svetovnih oceanih, preoblikuje v učinkovita partnerstva za obravnavo ključnih vprašanj, kot je odprava nezakonitega, neprijavljenega in nereguliranega ribolova, zmanjšanje prelova in zmogljivosti flote, kjer je to potrebno, ter okrepitev nadzora in upravljanja odprtega morja v skladu z načeli Konvencije ZN o pomorskem mednarodnem pravu in drugimi zadevnimi instrumenti;

14. poziva Komisijo, naj podpira mednarodno pravo, zlasti Konvencijo o pomorskem mednarodnem pravu in pristop h konvencijam Mednarodne organizacije dela, ter naj spremlja skladnost s temi pravili; poziva Komisijo, naj sodeluje s tretjimi državami v vseh ustreznih forumih, zlasti v regionalnih organizacijah za upravljanje ribištva;

15. meni, da bi morala EU na ravni Združenih narodov sprožiti pobudo o uvedbi svetovnega sistema dokumentacije ulova in sledljivosti za vse glavne vrste rib, ki prispejo v mednarodno trgovino, ki bi temeljila na načelu odgovornosti države zastave in bi bila skladna z uredbo o nezakonitem, neprijavljenem in nereguliranem ribolovu, kot ključnem orodju za okrepitev skladnosti z obstoječimi ukrepi za ohranjanje in upravljanje ter za boj proti nezakonitemu, neprijavljenemu in nereguliranemu ribolovu;

16. poziva Komisijo, naj bo bolj odločna pri izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 1005/2008 o nezakonitem, neprijavljenem in nereguliranem ribolovu, zlasti v odnosu do pogodbenic regionalnih organizacij za upravljanje ribištva, ki ne sodelujejo dejavno pri uveljavljanju in uporabi vodilnih mehanizmov boja proti nezakonitemu, neprijavljenemu in nereguliranemu ribolovu;

17. meni, da bi morala EU znotraj sistema Združenih narodov bolj dejavno preučiti možnosti svetovne skupnosti pri obravnavi naslednjega:

- potrebe po bolj regionaliziranem in povezanem upravljanju oceanov tako z vidika živih morskih kot drugih virov,
- onesnaževanja in vplivov podnebnih sprememb na oceane, vključno z zaščito in obnovo dragocenih modrih ponorov ogljika, in
- družbenih standardov in delovnih pogojev;

18. opozarja, kako pomembna so pogajanja v Svetovni trgovinski organizaciji o disciplini subvencij v ribiškem sektorju, in poziva EU, naj bo njena vloga pri tem dejavnejša.

19. opozarja na potrebo po vzpostavitvi mehanizmov za promocijo ribiških proizvodov, katerih viri so z okoljskega vidika trajnostni, z družbenega vidika pa pravični, v EU in zunaj njenih meja;

20. opozarja, da mora biti eden od prednostnih ciljev zunanje razsežnosti skupne ribiške politike zagotoviti prihodnost evropskega ladjevja za dolge plovbe, zlasti ker ima v lasti ribolovne pravice, ki so bile podlaga za gospodarski in socialni razvoj držav, v katerih opravlja ribolovno dejavnost;

Dvostranski sporazumi o ribištvu

21. meni, da morajo dvostranski sporazumi o ribištvu oziroma sporazumi o trajnostnem ribolovu, kot jih imenuje Komisija, o katerih se dogovorijo in jih pravično izvajajo partnerji, temeljiti na odgovornem in trajnostnem izkoriščanju virov s strani plovil EU, koristiti obema stranema ter tretji državi zagotavljati gospodarske vire ter tehnično in strokovno znanje in podporo za boljše upravljanje ribolova in odgovorno vodenje, obenem pa omogočiti nadaljevanje ribolovnih dejavnosti, ki so socialno in gospodarsko pomembne in vir dobave za evropske trge in trge določenih držav v razvoju, kar zadeva sveže in predelane proizvode;

Četrtek, 22. november 2012

22. poziva EU, naj si prizadeva za čimprejšnjo sklenitev sporazumov o partnerstvu za trajnostno ribištvo s sosednjimi državami, ki jim EU nudi finančno in tehnično podporo za doseganje bolj usklajene politike, da bi dosegli usklajeno in trajnostno ribiško politiko v vseh skupnih morskih bazenih in tako prispevali k večji učinkovitosti skupne ribiške politike v vseh zadevnih regijah; poziva k sklenitvi teh sporazumov v duhu poštenega in pravičnega sodelovanja ter spoštovanja človekovih pravic, zagotoviti pa morajo pravično porazdelitev odgovornosti med Unijo in zadevno partnersko državo;

23. poziva EU, naj si, da bi izboljšala sodelovanje s sosednjimi državami in upravljanje skupnih staležev, prizadeva za sklenitev sporazumov s temi državami o trajnostnem sodelovanju v ribištvi, katerih cilj naj ne bi bil pridobitev ribolovnih pravic za države EU, temveč doseganje položaja, kjer bi EU lahko zagotovila financiranje in tehnično podporo za doseganje pravičnega trajnostnega upravljanja v tretji državi partnerici, ki bodo primerljiva s tistimi v EU;

24. ponavlja, da je treba pri ocenjevanju učinka sporazumov o trajnostnem ribolovu, kot se zdaj imenujejo, ustrezno razlikovati med pomočjo, usmerjeno v razvoj ribiškega sektorja v tretjih državah, in pomočjo, ki izhaja iz plačil za ribolovne pravice;

25. vseeno obžaluje, da dvostranski sporazumi EU ne dosežejo vedno zgoraj omenjenih potencialnih koristi, in poudarja potrebo po izvedbi ocen učinka za najbolj oddaljene regije, kadar so udeležene, ob upoštevanju člena 349 Pogodbe, obenem pa priznava, da se je od sprejetja prejšnje reforme veliko stvari izboljšalo; meni, da so izboljšana znanstvena ocena staležev, preglednost, skladnost s cilji, prednosti za lokalno prebivalstvo in izboljšanje upravljanja ribištva ključ do uspešnih dogovorov;

26. pozdravlja namen Komisije, da v prihodnje v dvostranske sporazume vključi številne določbe, vključno z upoštevanjem načela omejevanja dostopa do virov, ki so znanstveno dokazano presežek ribolovne zmogljivosti obalne države v skladu z določbami Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu, zaščita človekovih pravic v skladu z mednarodnimi sporazumi, in klavzulo o izključnosti, čeprav je treba slednjo okrepiti in formalno priznati s sporazumi, pri tem pa v vseh primerih zagotoviti najstrožje spoštovanje demokratičnih načel;

27. meni, da morajo dvostranski sporazumi EU spoštovati tako člen 62 UNCLOS v zvezi s presežkom staležev kot tudi člena 69 in 70 o pravicah neobalnih držav in držav z geografsko neugodnim položajem znotraj regije, zlasti v zvezi s prehrabnimi in socialno-ekonomskimi potrebami lokalnega prebivalstva;

28. meni, da je treba klavzulo o človekovih pravicah uporabljati brez razlikovanja in enako za vse države, in sicer ne le v okviru sporazumov o ribolovu, ampak tudi trgovinskih sporazumov; meni, da si moramo v okviru Svetovne trgovinske organizacije prizadevati za kaznovanje proizvodnje v državah, ki še niso priznale človekovih pravic ali uporabljajo delo otrok v proizvodnji, ter diskriminacije žensk v smislu, da se njihove dejavnosti in njihov prispevek h gospodarstvu na področju ribištva in ribogojstva ne nagrajujejo ali priznavajo;

29. spodbuja uvedbo celostnega upravljanja na osnovi ekosistemov v nove in obstoječe sporazume;

30. meni, da mora biti vse večji prispevek podjetij k prihodnjim sporazumom o ribolovu povezan z večjim vplivom sektorja na tehnične standarde in ukrepe, o katerih se Komisija pogaja v takih sporazumih;

31. meni, da je treba uredbo o dovoljenjih za ribolov spremeniti tako, da se plovilom pod zastavo EU, ki se začasno izpišejo iz registra države članice, da bi našla ribolovne možnosti drugod, za 24 mesecev ne dovoli koristiti ribolovnih možnosti v okviru sporazumov o trajnostnem ribolovu ali protokolov, ki so bili v veljavi v času njihovega izpisa iz registra, če se pozneje znova vpišejo v register EU; meni, da mora enako veljati za začasno zamenjavo zastave med ribolovom pod okriljem regionalnih organizacij za upravljanje ribištva;

Četrtek, 22. november 2012

32. meni, da je treba socialno klavzulo, ki je trenutno v uporabi, razširiti, da bo vključevala spoštovanje Konvencije 188, Priporočila Mednarodne organizacije dela št. 199 o delu na področju ribolova in osmih temeljnih konvencij Mednarodne organizacije dela ⁽¹⁾, in zagotovila enake delovne pogoje tako za člane posadke s stalnim prebivališčem zunaj EU, ki delajo na krovu plovil, ki plujejo pod zastavo EU, kot za delavce s stalnim prebivališčem v EU;

33. meni, da morajo sporazumi o trajnostnem ribolovu prispevati k trajnostnemu razvoju v tretjih državah partnericah in spodbujati lokalni zasebni sektor, pri čemer morajo posebno pozornost nameniti malemu ribolovu ter malim in srednjim podjetjem, zato poziva k večjemu zaposlovanju lokalnih ribičev ter k razvoju lokalnih trajnostnih predelovalnih industrij in tržnih dejavnosti;

34. spodbuja Komisijo pri njenem prizadevanju za pridobivanje vse bolj popolnih in zanesljivih podatkov o celotnem obsegu ribolova, vključno z ulovi, v vodah obalnih držav, kot pogoj za težko nalogo prepoznavanja presežka in preprečevanja čezmernega izkoriščanja; dodaja, da bi lahko ribolovne in razvojne politike EU spodbujale potrebne izboljšave zmogljivosti tretjih držav za zagotavljanje teh informacij.

35. prav tako poziva Komisijo, naj spodbuja večjo preglednost pri določanju stopnje izkoriščanja ribjih staležev v vodah v pristojnosti obalnih držav.

36. znova potrjuje, da se plovila EU v skladu z načelom spoštovanja tradicionalne povezave med obalnimi skupnostmi in vodami, v katerih že več generacij lovijo ribe, ne smejo potegovati za iste vire ali na istih lokalnih trgih kot lokalni ribiči, in da je treba spodbujati sodelovanje med lokalnimi zainteresiranimi stranmi in tistimi na ravni EU, zato poudarja potrebo po natančnem izračunu presežka;

37. meni, da si mora EU bolj prizadevati, da bi tretjim državam, s katerimi se dogovarja o dvostranskih sporazumih, zagotovila dovolj podatkov in informacij za zanesljive ocene staležev in da bi zagotavljanje evropskih sredstev za znanstvenoraziskovalna plovila na območjih, na katerih je ladjeve EU dejavno, znatno izboljšalo znanstvene analize staležev rib, kar je predpogoj za vsak sporazum o trajnostnem ribolovu;

38. zahteva, da se kar se da močno spodbujajo raziskave, ki so jih opravile ladje različnih držav članic na območjih, kjer ribe lovi flota EU, in da se te raziskave izvajajo v sodelovanju z zadevnimi obalnimi državami, vključno z omogočanjem dostopa za lokalne znanstvenike; poziva k tesnejšemu sodelovanju med državami članicami in Komisijo na tem področju in k povečanju financiranja za širitev znanstvenih raziskav v vodah zunaj EU;

39. hkrati meni, da je treba okrepiti prizadevanja za pridobitev podatkov od tretjih držav, s katerimi je EU sklenila dvostranske sporazume o ribištvu, ki so potrebni, da bi lahko ocenili učinkovitost sporazuma in izpolnjevanje pogojev, npr. koristi za lokalno prebivalstvo;

40. poudarja pomen skupnih znanstvenih skupin, ki so odgovorne za strokovna mnenja o stanju ribolovnih virov na podlagi najboljših razpoložljivih informacij, da se prepreči čezmerni ribolov, glede na to, da ima ribiški sektor in zlasti sektor neindustrijskega ribolova veliko vlogo pri zagotavljanju zanesljive preskrbe s hrano v številnih državah v razvoju; vztraja, da bi te skupine morale imeti ustrezne finančne, tehnične in človeške vire, ki bi jim omogočali, da izpolnijo svoje naloge in sodelujejo z regionalnimi organizacijami za upravljanje ribištva;

41. poziva Komisijo, naj spodbuja splošno krepitev usmerjenega znanstvenega in tehničnega sodelovanja v sporazumih o trajnostnem ribolovu, vključno s krepitvijo vloge skupnih znanstvenih odborov; prav tako poziva k prizadevanjem za skladnost med sanitarnimi in higienskimi pogoji v EU in tretjih državah;

42. v celoti podpira ločevanje med finančnimi nadomestili za dostop do ribolovnih virov in sektorsko podporo za razvoj; trdno vztraja, da morajo lastniki ladij plačati pravičen in tržno določen del stroškov ob pridobitvi pravic v okviru dvostranskega sporazuma o ribištvu; zahteva, da se opravi podrobna analiza dela, ki ga morajo plačati lastniki ladij za dovoljenje za ribolov, vključno z morebitnim ulovom in obratovalnimi stroški; verjame, da je izboljššan nadzor nad sektorsko podporo prednostnega pomena, ki naj vključuje možnost zamrznitve plačil, če obalna država ne izpolni obvez;

⁽¹⁾ Konvencije o prisilnem in obveznem delu, 1930 (št. 29), konvencije o sindikalni svobodi in varstvu sindikalnih pravic, 1948 (št. 87), konvencije o pravicah organiziranja in kolektivnega dogovarjanja, 1949 (št. 98), konvencije o enakem nagrajevanju, 1951 (št. 100), konvencije o odpravi prisilnega dela, 1957 (št. 105), konvencije o diskriminaciji pri zaposlovanju in poklicih, 1985 (št. 111), konvencije o minimalni starosti, 1973 (št. 138), in konvencije o prepovedi najhujših oblik dela otrok, 1999 (št. 182);

Četrtek, 22. november 2012

43. vztraja, da morajo biti finančna sredstva za sektorsko podporo učinkovitejša ter dosegati boljše in bolj kakovostne rezultate, zlasti z osredotočanjem na znanstvene raziskave, zbiranje podatkov ter spremljanje in upravljanje ribolovnih dejavnosti;

44. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo sredstva za sektorsko podporo iz sporazumov o trajnostnem ribolovu spodbujala upravne in znanstvene zmogljivosti tretjih držav, pomagala malim in srednjim podjetjem in krepila cilje razvojnega sodelovanja EU ter da bodo v skladu z nacionalnimi razvojnimi načrti držav podpisnic; poziva, naj ta sredstva ne nadomestijo sredstev za sodelovanje na področju ribištva, ki so predvidena v drugih sporazumih ali instrumentih sodelovanja, temveč naj jih na skladen, pregleden, učinkovit in bolj usmerjen način dopolnijo;

45. poziva Komisijo, naj poskuša med pogajanj o sporazumih o trajnostnem ribolovu zagotoviti, da bodo obalne države namenile majhen del sektorske podpore za razvoj, odobrene v okviru sporazumov o trajnostnem ribolovu, za projekte, namenjene priznavanju, spodbujanju in povečevanju raznolikosti vloge žensk v ribiškem sektorju, s čimer bodo zagotovile uporabo načela enakega obravnavanja in priložnosti za ženske in moške, zlasti na področju usposabljanja ter dostopa do financiranja in posojil;

46. meni, da je treba pri sprejemanju pomembnih odločitev za prihodnost upoštevati sektorsko podporo za razvoj;

47. vztraja, da mora Komisija pozorno spremljati izvajanje dvostranskih sporazumov, Parlamentu in Svetu pošiljati letna poročila ter pred začetkom pogajanj o novih protokolih sozakonodajalcema pravočasno poslati ocene, ki jih pripravijo zunanji neodvisni strokovnjaki, vse naštet o pa mora potekati javno, v skladu z zadevnimi predpisi o varstvu podatkov in biti na voljo v vsaj treh uradnih delovnih jezikih EU;

48. poudarja, da mora biti Parlament v skladu z določbami Pogodbe o delovanju Evropske unije ustrezno vključen v postopek priprave in pogajanj ter v dolgoročno spremljanje in ocenjevanje delovanja dvostranskih sporazumov; vztraja, da je treba Parlament v skladu s členom (13)2 PEU in členom 218(10) PDEU enako kot Svet nemudoma in izčrpno obveščati v vseh fazah postopka sklepanja sporazumov o partnerstvu v ribiškem sektorju; ponovno izraža prepričanje, da morajo opazovalci zastopati Parlament na sejah skupnih odborov, ki jih predvidevajo sporazumi o ribolovu, in vztraja pri tem, da bi morali biti na sejah kot opazovalci navzoči tudi predstavniki civilne družbe, vključno s predstavniki ribiškega sektorja iz EU in tretjih držav;

49. podpira uvedbo znanstvenih revizij za ocenjevanje ribjih staležev pred pogajanj o sporazumih ter poziva k objavi podatkov s strani tretje države o ribolovnem naporu ladjevij drugih držav v njenih vodah, da bi zagotovili učinkovito uresničevanje teh ciljev;

50. je prepričan, da bo popolna preglednost ulovov, plačil in uporabe sektorske podpore nepogrešljivo orodje za razvoj odgovornega in trajnostnega ribolova, ki temelji na dobrem upravljanju ter boju proti zlorabi podpore EU in korupciji;

51. prav tako poudarja potrebo po izboljšanju preglednosti tako med pogajanj kot v času veljavnosti sporazumov o ribolovu, in sicer v EU in tretjih državah;

52. vztraja, da države članice obalnim državam vsakodnevno poročajo o ulovu in v celoti spoštujejo pravila, ki veljajo v vodah partnerskih držav;

53. je trdno prepričan, da mora Komisija sprožiti pogajanja s tretjimi državami o sklenitvi novih sporazumov ali protokolov k dvostranskim sporazumom o ribištvi veliko pred datumom izteka veljavnosti takih določb; v zvezi s tem poudarja pomen zgodnje vključitve Parlamenta, da bi se izognili začasni uporabi takih določb, ki imajo za posledico nepopravljivo izvršeno dejstvo, ki ni v interesu ne EU niti tretje države;

54. meni, da bi morala evropska ribiška industrija ob pridobitvi pravic do dostopa do ribolovnih con, ki ne sodijo v EU, v okviru dvostranskega ali večstranskega sporazuma o ribištvi nase prevzeti velik finančni delež stroškov;

Četrtek, 22. november 2012

55. meni, da je treba k pogajanju o dvostranskih sporazumih EU, predvsem tistih, ki zadevajo flote za ribolov tunov, in njihovem izvajanju pristopiti na regionalni ravni ter – kjer je to primerno – vzpostaviti jasno povezavo med določili sporazumov ter upravljanjem in delovanjem ustrezne regionalne organizacije za upravljanje ribištva;

56. čuti, da mora na regionalni ravni izraziti Komisiji svoje nezadovoljstvo zvezi z jasnim nazadovanjem ukrepov glede najemanja mornarjev, ki se v večini primerov zatekajo k uporabi netrajnostne politike, saj se zaposlujejo glede na državljanstvo in ne glede na izvor, večinoma iz držav AKP;

57. meni, da bi bilo treba uvesti dvostranske konvencije, ki bi spodbudile naložbe Unije v ribiški sektor držav, ki trenutno nimajo sklenjenih pridružitvenih sporazumov, ker nimajo presežnih ribolovnih možnosti, in bi posledično prispevale k trajnostnemu ribolovu; meni tudi, da je v teh primerih treba dati največjo prednost usklajevanju med evropskim financiranjem za razvoj in financiranjem v okviru dvostranskih sporazumov;

Regionalne organizacije za upravljanje ribištva

58. poziva EU, naj prevzame pobudo pri krepitvi regionalnih organizacij za upravljanje ribištva, da bi izboljšali njihovo delovanje, med drugim z rednim pregledovanjem uresničevanja ciljev s strani neodvisnih organov, in zagotovili, da se priporočila iz teh pregledov hitro in v celoti izvedejo; poziva EU, naj si prizadeva, da bodo imele vse regionalne organizacije za upravljanje ribištva učinkovit odbor za izvajanje, in meni, da je treba v primerih, ko je dokazano, da države ne spoštujejo obvez, uvesti nediskriminatorne sankcije, vključno z zmanjšanjem kvot, ribolovnega napora, dovoljene zmogljivosti in drugega;

59. poziva Komisijo, naj več sredstev dodeli regionalnim organizacijam za upravljanje ribištva, saj imajo ključno vlogo v boju proti nezakonitemu, neprijavljenemu in nereguliranemu ribolovu;

60. meni, da si mora EU prizadevati za izboljšanje sistema sprejemanja odločitev v regionalnih organizacijah za upravljanje ribištva, da bi presegli pristop po načelu najmanjšega skupnega imenovalca, ki lahko nastane ko rezultat iskanja soglasja, ter prepoznati potrebo po razpravi, preden se zateče k glasovanju v primeru, ko soglasja ni mogoče doseči; meni, da je potrebno spodbujati večletne načrte;

61. meni, da mora Unija bolje usklajevati ribiško in razvojno politiko ter se vključevati v sistematične, dolgoročne in poglobljene dialoge in partnerstva z drugimi državami zastave in trga ter obalnimi državami, da bi izboljšala upravljanje ribištva in zanesljivost preskrbe s hrano po vsem svetu;

62. poziva Komisijo, naj prevzame pobudo pri spodbujanju izgradnje celovitega področja veljavnosti regionalnih organizacij za upravljanje ribištva za uspešno upravljanje vsega ribolova na odprtem morju in previdnostnega pristopa, da se tako zagotovi ohranjanje virov; v ta namen ponovno izraža svojo podporo ustanavljanju novih regionalnih organizacij za upravljanje ribištva, kjer še ne obstajajo, in povečanju pristojnosti obstoječih organizacij s ponovnim pregledom njihovih konvencij;

63. ugotavlja, da se zaradi podnebnih sprememb in sprememb v vzorcih razširjenosti vrst rib odpirajo nova ribolovna območja v arktičnih vodah; meni, da mora EU sprejeti pobude za zagotovitev učinkovitega upravljanja ribolovnih dejavnosti (s strani obstoječih ali na novo ustanovljenih regionalnih organizacij za upravljanje ribištva), s čimer bi zagotovila trajnostno upravljanje in ohranjanje staležev v teh vodah; meni, da je treba ribolov na začetku omejiti, da bi lahko znanstveno ocenili arktične staleže in ribolov, ki ga lahko trajnostno podpirajo;

64. ugotavlja, da bi nova regionalna organizacija za upravljanje ribištva koristila Črnemu morju, in poziva Komisijo, naj predlaga njeno ustanovitev;

65. meni, da morajo regionalne organizacije za upravljanje ribištva razviti trajnostne sisteme upravljanja, ki ohranjajo staleže nad največjim trajnostnim donosom, omogočajo pregledno in pravično dodeljevanje virov s pobudami na osnovi okoljskih in socialnih meril ter na osnovi zgodovinskih ulovov, za pridobitev ribolovnih možnosti, ki torej vključujejo tako legitimne pravice/težnje držav v razvoju, kakor tudi pričakovanja ladjevij, ki so trajnostno lovila v teh vodah, ob zagotavljanju, da vsi člani v celoti izvajajo ukrepe za ohranjanje in upravljanje.

Četrtek, 22. november 2012

66. trdno nasprotuje temu, da EU spodbuja sprejetje sistemov prenosljivih ribolovnih koncesij v regionalnih organizacijah za upravljanje ribištva; je mnenja, da noben sistem upravljanja na podlagi pravic, ki ga sprejmejo regionalne organizacije za upravljanje ribištva, ne bi smel ogroziti preživetja odvisnih ribiških skupnosti v državah v razvoju;

67. meni, da bomo dobro upravljanje dosegli z udeležbo vseh zadevnih strani, od oblikovanja politik do njihove uvedbe;

68. zahteva, da se pripravi natančna ocena ribolovne zmogljivosti ladjevij EU, ki imajo dovoljenje za ribolov zunaj voda EU, ob uporabi zanesljivih kazalnikov ribolovne zmogljivosti plovil in ob upoštevanju tehnološkega napredka ter na osnovi priporočil iz tehničnega posvetovanja Organizacije Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo iz leta 1999 o merjenju ribolovne zmogljivosti ⁽¹⁾; meni, da mora EU določiti regionalne organizacije za upravljanje ribištva, pri katerih obstajajo težave s presežno zmogljivostjo, ter zagotoviti zamrznitev in prilagoditev zmogljivosti ladjevja, ob posebnem upoštevanju pravic obalnih držav;

Drugi vidiki zunanje razsežnosti

69. meni, da čeprav lahko zunanje dejavnosti podjetij EU presežejo zunanjo razsežnost skupne ribiške politike, je treba trgovinske dejavnosti in zasebne sporazume med lastniki ladij iz EU in tretjimi državami, vključno s tistimi, ki se izvajajo v okviru politik dvostranskega sodelovanja, pravno upoštevati in štiti, vendar se morajo izvajati v okviru mednarodnega prava;

70. meni, da je treba evropske naložbe v ribištvo priznati kot tretji element zunanje razsežnosti skupne ribiške politike, skupaj s sporazumi o ribolovu in regionalnimi organizacijami za upravljanje ribištva, in da mora skupna ribiška politika spodbujati trajnostne naložbe v ribištvo zunaj EU;

71. meni, da mora skupna ribiška politika spodbujati strategije za družbeno odgovornost podjetij, da bi v celoti prevzeli našo odgovornost do družbe, v skladu s strategijo EU za družbeno odgovornost podjetij za obdobje 2011–2014;

72. meni, da bi morale države članice vse podatke o zasebnih sporazumih med lastniki ladij iz EU in tretjimi državami ter o skupnih podjetjih v tretjih državah, vključno s številom in vrsto plovil, ki delujejo v okviru teh sporazumov in podjetij, ter njihovimi ulovi, še naprej sporočati Komisiji ter jih javno objavljati, v skladu s predpisi o varstvu osebnih in komercialnih podatkov, kot je določeno v uredbi o dovoljenjih za ribolov;

73. poziva EU, naj spodbuja globalni in večstranski program, ki bo vključeval odgovornost kot del razvoja trajnostne ribolovne dejavnosti;

74. poziva Komisijo in države članice, naj resno razmislijo o tem, kako ustvariti močne spodbude za plovila pod zastavo EU, da ostanejo vpisana v registru EU, razen če se z dobrim ugledom znova ne registrirajo pod zastavo držav v vseh ustreznih regionalnih organizacijah za upravljanje ribištva; meni, da je to najbolje doseči tako, da se zagotovi poštena konkurenca med zastavami EU in zastavami držav nečlanic EU tako, da tretje države prevzamejo enake standarde glede ekološke in socialne trajnosti, tako na dvostranski kot na večstranski ravni, ter z uporabo s trgom povezanih ukrepov;

75. izraža nestrpnost, ker Komisija razen plovil, ki so jih na seznam nezakonitega, neprijavljenega in nereguliranega ribolova EU vnesle regionalne organizacije za upravljanje ribištva, ni dodala drugih plovil niti ni predlagala seznama nesodelujočih držav, čeprav je uredba o nezakonitem, neprijavljenem in nereguliranem ribištvu v veljavi že več kot dve leti, ter jo poziva, naj to stori kar se da hitro; vztraja, da je treba pridobiti podporo naših glavnih partnerjev, da bi odpravili nezakonit, neprijavljen in nereguliran ribolov v vseh oceanih;

76. vztraja, da mora biti Komisija pooblaščenca za izdajo fitosanitarnih potrdil plovilom tretjih držav, ki omogočajo neposreden izvoz ribiških proizvodov v EU, in ne tretje države;

77. poudarja, da je treba sprejeti diferenciran pristop k upravljanju zgornjih meja zmogljivosti zunanjega ladjevja EU v sodelovanju z regionalnimi organizacijami za upravljanje ribištva in da je treba upoštevati drugačen okvir, v katerem deluje ta segment ladjevja;

⁽¹⁾ [ftp://ftp.fao.org/docrep/fao/007/x4874e/x4874e00.pdf](http://ftp.fao.org/docrep/fao/007/x4874e/x4874e00.pdf)

Četrtek, 22. november 2012

78. spodbuja banke in druge posojilne institucije, naj pred odobritvijo dostopa do kapitala ne upoštevajo samo kratkoročne donosnosti dejavnosti, ampak tudi ocene njihove gospodarske, družbene in okoljske trajnosti;

79. meni, da mora trgovinska politika EU pripomoči k zagotavljanju trajnostnega ribolova po vsem svetu s spodbujanjem spoštovanja ustreznih mednarodnih konvencij in sporazumov v zvezi z upravljanjem ribištva v okviru preferencialnih trgovinskih sporazumov;

80. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo dvo- in večstranski trgovinski sporazumi EU krepili pošteno, pregledno in trajnostno trgovino z ribami;

81. meni, da je treba istočasno oblikovati spodbude za tretje države, ki nimajo vzpostavljenih standardov EU, da sprejmejo dobre prakse in, če je to ustrezno, uvedejo trgovinske ukrepe, na primer prepoved uvoza nezakonito, neprijavljeno in neregulirano ulovljenih ribiških proizvodov ter proizvodov iz ribogojstva in ribiških proizvodov, ki niso skladni s spoštovanjem človekovih pravic in konvencij Združenih narodov o zaposlovanju (MOD) in pomorstvu (IMO);

82. poziva Komisijo, naj spodbuja mednarodno sodelovanje v boju proti nezakonitemu, neprijavljenemu in nereguliranemu ribolovu ter preuči obstoječe možnosti sodelovanja z dvema drugima državama, ki skupaj z EU predstavljata glavne trge za ribištvo na svetu, in sicer z ZDA in Japonsko, pri čemer bi bil en način izvedbe tega ukrepa uporaba enotne identifikacijske številke za vsa plovila, da bi zagotovili popolnoma pregledno sledljivost proizvodov;

83. poudarja, da če država partnerica resno in sistematično krši cilje, ki jih je sprejela regionalna organizacija za upravljanje ribištva, ali druge mednarodne dogovore, ki se jim EU pridružuje pri ohranjanju in upravljanju ribolovnih virov, lahko to privede do začasne ukinitve preferencialnih tarif; poziva Komisijo, naj Parlamentu redno poroča o izvajanju predpisov o ohranjanju in upravljanju ribištva, ki jih vključuje njen predlog o prenovi sheme splošnih tarifnih preferencialov;

84. meni, da mora EU zagotoviti skladnost proizvodov, uvoženih v okviru mednarodne trgovine, z enakimi pravili in predpisi, kot veljajo za proizvode EU;

85. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo ribe in ribiški proizvodi iz tretjih držav izpolnjevali enake sanitarne in higienske pogoje ter izvirali iz trajnostnega ribištva, s čimer bo ustvarila enake konkurenčne pogoje za ribištvo iz držav članic EU in držav, ki niso članice EU;

86. poziva Komisijo, naj še dodatno racionalizira politiko EU v zvezi s cilji razvojne, trgovinske in ribiške politike;

87. vztraja, da bi dvo- in večstranski trgovinski sporazumi, za katere se pogaja EU:

- morali vsebovati ocene učinkov na okolje, družbo in okolje z ozirom na nevarnost pretiranega izkoriščanja virov, tako za države nečlanice kot za države članice EU, ob upoštevanju omrežij, ki so jih že ustvarili predhodni sporazumi,
- morali spoštovati pravila o poreklu,
- morali zahtevati sledljivost proizvodov in tako zagotavljati, da ti izvirajo iz zakonitega in trajnostnega ribolova,
- ne smeli spodkopavati uredbe o nezakonitem, neprijavljenem in nereguliranem ribolovu ter druge določbe skupne ribiške politike,
- morali vključevati določbe, ki zagotavljajo, da se dajejo v promet le ribiški proizvodi, ki izvirajo iz dobro upravljanega ribištva,
- ne smeli povzročati večanja trgovine, ki bi imela za posledico čezmerno izkoriščanje in izčrpavanje virov,
- zagotoviti, da netrajnostno ulovljeni proizvodi ne prihajajo na trg EU,
- morali vključevati določbe o začasni ustavitvi in prilagoditvi plačila finančnega prispevka ter določbe o začasni prekinitvi izvajanja protokola v primeru ugotovljene kršitve bistvenih in temeljnih določb človekovih pravic, kot je na primer določeno v členu 9 Sporazuma iz Cotonouja, ali v primeru neizpolnjevanja določb Deklaracije Mednarodne organizacije dela o temeljnih načelih in pravicah pri delu;

Četrtek, 22. november 2012

88. opozarja, da so zaradi drugačne zakonodaje mnogih trgovinskih partneric EU vprašanja pravil o poreklu blaga in njihovo kopičenje v trgovinskih pogajanjih sporna in občutljiva zadeva; zato poziva Komisijo, naj temu nameni posebno pozornost in v pogajanjih doseže uravnotežene rešitve, ki ne bodo škodovale ribiškemu sektorju EU;

89. pozdravlja predloge Komisije za ukrepe v zvezi s trgovino, kot so omejevanje uvoza rib in ribiških proizvodov iz držav, ki dovoljujejo netrajnosten ribolov, ob hkratnem zagotavljanju skladnosti teh ukrepov s pravili Svetovne trgovinske organizacije;

90. poziva EU, naj oblikuje in izvaja regionalne strategije za posamezne oceane in morja, zlasti za tiste, kjer se trajnostni ribolov lahko zagotovi le z mednarodnim sodelovanjem;

o

o o

91. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

P7_TA(2012)0462

Volitve v Evropski parlament leta 2014

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 22. novembra 2012 o volitvah v Evropski parlament leta 2014 (2012/2829(RSP))

(2015/C 419/27)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 10 in 17 Pogodbe o Evropski uniji,
- ob upoštevanju členov 10 in 11 Akta o volitvah poslancev Evropskega parlamenta s splošnimi neposrednimi volitvami, priloženega Sklepu Sveta z dne 20. septembra 1976, kakor je bil spremenjen ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju izjave Komisije z dne 22. novembra 2012 o volitvah v Evropski parlament v letu 2014,
- ob upoštevanju člena 110(2) Poslovnika,
- A. ker poslanci Evropskega parlamenta neposredno zastopajo državljane na ravni Unije;
- B. ker politične stranke na evropski ravni prispevajo k oblikovanju evropske politične zavesti in izražanju volje državljanov Unije;
- C. ker predsednika Evropske komisije izvoli Parlament na predlog Evropskega sveta s kvalificirano večino, pri čemer pa mora upoštevati izide parlamentarnih volitev in se pred imenovanjem kandidatov ustrezno posvetovati;
- D. ker Komisija kot organ odgovarja Evropskemu parlamentu;
- E. ker novi Parlament pred izvolitvijo predsednika Komisije potrebuje dovolj časa, da se organizira;

⁽¹⁾ Sklep Sveta 76/787/ESPJ, EGS, EURATOM (UL L 278, 8.10.1976, str. 1) kakor je bil spremenjen s Sklepom Sveta 93/81/EURATOM, ESPJ, EGS (UL L 33, 9.2.1993, str. 15) in s Sklepom Sveta 2002/772/ES, EURATOM (UL L 283, 21.10.2002, str. 1).